

KRISZTUS MIHÁLY ALÁSZÁLLÁSAI

ENGEM, Neadon Estcsillagainak vezetőjét jelölt ki Gábrriel arra a feladatra, hogy az Urantián beszámoljak a Világegyetem Urának, a nebadoni Mihálynak hét alászállásáról, és az én nevem Gavalia. E beszámoló során szigorúan tartom magam a megbízatásommal járó kötelemekhez.

² ¶ Az alászállás sajátja az Egyetemes Atya paradicsomi Fiainak szükségszerű tulajdonsága. A paradicsomi Fiak különböző rendjeinek az alárendelt élő teremtmények élettapasztalataihoz való közeledés iránt érzett vágyaiban a paradicsomi szülei isteni természete tükröződik. A paradicsomi Háromság Örökkévaló Fia vezette be ezt a szokást, hétszer szállt alá a Havona hét körébe Grandfanda és a térből és időből jövő első zarándokok felemelkedése idején. És az Örökkévaló Fiú a képviselőinek, a Mihály és Avonal Fiaknak a személyében folytatja önmaga adományozását a tér helyi világegyetemei számára.

³ Amikor az Örökkévaló Fiú Teremtő Fiút adományoz valamely megtervezett helyi világegyetemnek, akkor az a Teremtő Fiú teljes felelősséget vállal azon új világegyetem befejezéséért, irányításáért és kidolgozásáért, beleértve az örökkévaló Háromságnak teendő ünnepélyes esküt is, hogy addig nem gyakorolja az új teremtrész feletti teljes főhatalmat, amíg hét teremtményi alászállását sikeresen nem teljesíti és amíg azt az illetékes felsőbb-világegyetemi Nappalok Elődei nem szentesítik. E kötelezettséget minden olyan Mihály Fiú magára veszi, aki vállalja, hogy a Paradicsomot elhagyva világegyetem-szervezéshez és világegyetem-teremtéshez fog.

⁴ E teremtményi megtestesülések célja, hogy az ilyen Teremtők bölcs, rokonszenves, igazságos és megértő uralkodókká váljanak. Ezek az isteni Fiak természetüknél fogva igazságosak, de az egymást követő ezen alászállási tapasztalások eredményeként megértően könyörületessé válnak; a természetüknél fogva irgalmasok, de e tapasztalások új és más módokon is könyörületesebbé teszik őket. A helyi világegyetemek kormányzására való felkészülésben és kiképzésben ezek az alászállások jelentik az utolsó lépést ahhoz, hogy e magasztos feladatot isteni pártatlansággal és igaz ítélőképességgel teljesíthessék.

⁵ Bár az ezen alászállásokban érintett és azoknak hasznát látó különböző világok, csillagrendszerek és csillagvilágok, valamint a világegyetemi értelmek különféle rendjei számára számos nem várt előny is jelentkezik, az alászállások elsődleges célja mégis az, hogy magának a Teremtő Fiúnak a személyes képzését és világegyetemi felkészítését lezárják. Ezek az alászállások nem alapvetők a helyi világegyetem bölcs, igazságos és hatékony irányításában, viszont feltétlenül szükségesek a különböző életformákban és a miriádnyi értelmes, ámde tökéletlen teremtményben bővelkedő teremtrész pártatlan, könyörületes és megértő igazgatásához.

⁶ A Mihály Fiak a maguk teremtette különböző rendű lények iránti teljes és igaz rokonszenvvel kezdik meg világegyetem-szervező munkájukat. Mérheterlen könyörületességgel viseltetnek mindeme teremtmények iránt, még sajnálatot is éreznek azok iránt, akik tévelyegnek és a saját önzőségük mocsarában vergődnek. De az igazságossággal és a pártatlansággal való ilyen felruházottság még nem elégséges a Nappalok Elődei nagyrabecsülésének kivívásához. A felsőbb-világegyetem e hármasság uralkodói addig soha nem fogadják el a Teremtő Fiút a Világegyetem Fejedelmének, amíg el nem éri a saját teremtményei nézőpontját annak révén, hogy maga szerez tényleges tapasztalatot ilyen teremtményekként a létük környezetében. Így válnak a Fiak avatott és megértő urakká; *megismerik* azokat a csoportokat, amelyek felett uralkodnak és a világegyetemi hatalmat gyakorolják. Az élő tapasztalások révén gyakorlati könyörületességre, pártatlan ítélőképességre és az élményelvi teremtményi lét szülte türelemre tesznek szert.

⁷ ¶ A Neadon helyi világegyetemet most egy olyan Teremtő Fiú uralja, aki teljesítette az alászállási szolgálatát; igaz és kegyelmes felsőséggel uralkodik az ő fejlődő és tökéletesedő világegyetemének minden nagy területe felett. A nebadoni Mihály az Örökkévaló Fiúnak a 611.121. adománya az idő és tér világegyetemei számára, és a ti helyi világegyetemek szervezését mintegy négy milliárd évvel ezelőtt kezdte meg. Mihály az első alászállási küldetésére nagyjából akkor készült, amikor az Urantia a mai formáját kezdte felvenni, egymilliárd évvel ezelőtt. Az alászállásai úgy százötvenmillió évenként követték egymást, az utolsó ezerkilencszáz évvel ezelőtt került sor az Urantián. És most belefogok ezen alászállások természetének és jellegének bemutatásához olyan teljességben, amennyire azt a felhatalmazásom engedi.

1. AZ ELSŐ ALÁSZÁLLÁS

¹ Majdnem egymilliárd évvel ezelőtt a Neadon világegyetem összehívott igazgatói és vezetői a Szalvingtonon ünnepélyes keretek között hallhatták Mihály bejelentését, miszerint mostantól testvérbátyja, Immanuel veszi át a Neadon irányítását addig, amíg ő (Mihály) egy nem ismertett küldetésen vesz részt. Semmilyen más bejelentés nem hangzott el e küldetésről, eltekintve attól, hogy a Csillagvilági Atyához küldött búcsúüzenet egyéb utasítások mellett ezt tartalmazta: „Benneteket pedig Immanuel gondjaira és felügyeletére bízlak erre az időre, amíg én paradicsomi Atyám akaratának teszek eleget.”

² E búcsúüzenet elküldése után Mihály megjelent a Szalvington kilépőmezőjén, éppúgy, mint számos más alkalmakkor, ha az Uverszára vagy a Paradicsomra készült, attól eltekintve, hogy most egyedül jött. E szavakkal zárta búcsúbeszédét: „Csak rövid időre hagylak el benneteket. Sokan közületek, tudom, velem jönnének, de ahová

én megyek, oda ti nem jöhettek. Amit én fogok tenni, azt ti nem tehetitek meg. A paradicsomi Istenségek akaratát megyek teljesíteni, és amint teljesítettem küldetésemet és tapasztalatot megszereztem, visszatérek a helyemre, köztek.” És amint ezeket elmondta, a nebadoni Mihály eltűnt az egybegyűltek szeme elől és csak húsz szabványév múlva jelent meg újból. Az egész Szalvingtonon csak az Isteni Segédkező és Immanuel tudta, hogy mi történik, és a Nappalok Szövetsége csak Gábiellel, a Fényes Hajnalcsillaggal, a világegyetem főigazgatójával osztotta meg a titkot.

³ A Szalvington minden lakója, valamint a csillagvilágok és a csillagrendszerek központi világain élők a világegyetemi híradó állomásokon gyűltek össze, remélve, hogy megtudnak valamit a Teremtő Fiú küldetéséről és hollétéről. Egészen a Mihály elindulását követő harmadik napig nem érkezett semmilyen érdemleges üzenet. E napon aztán a Melkizedek szférából, e rend nebadoni központjából híradás érkezett a Szalvingtonra, mely erről a rendkívüli és soha nem hallott eseményről számolt be: „Ma délben, e világ fogadómezőjén egy különös Melkizedek Fiú jelent meg, aki nem közülünk való, de teljesen olyan, mint a rendünkbéliek. Kíséretében egyetlen omniáf volt csupán, aki ajánlásokat hozott az Uverszáról, valamint a Nappalok Elődei által készített és a szalvingtoni Immanuel által jóváhagyott utasításokat adott át vezetőnknek, melyek megszabták, hogy ez az új Melkizedek Fiú a rendünkbe felvétessen és a nebadoni melkizedek közé veszélyhelyzeti szolgálatra beosztasson. És így volt elrendelve; és így is lett.”

⁴ Nagyjából ez minden, ami Mihály első alászállásáról a szalvingtoni feljegyzésekben áll. Semmi egyébről nincs adat egészen száz urantiai évig, amikor is Mihály visszatérésének és a világegyetemi irányítás váratlan folytatásának tényét rögzítik. De a melkizedek világában van egy különleges irat, mégpedig egy beszámoló e különös Melkizedek Fiúnak az akkori veszélyhelyzeti egységeknél eltöltött szolgálatáról. Az iratot most a Melkizedek Atya otthonának előterében álló kis templomban őrzik, és az irat az átmeneti besorolású Melkizedek Fiú huszonnégy világegyetemi veszélyhelyzeti bevetéséről számol be. És e feljegyzés, melyet nem is olyan régen tekintettem át, így fejeződik be:

⁵ „És e napon délben, váratlanul és mindössze három testvérünk jelenlétében, a rendünkbéli eme látogató Fiú ugyanúgy távozott a világunkból, ahogyan jött, csak egy omniáf volt vele; és e beszámolót annak igazolásával zárom, hogy e látogató Melkizedekként élt, Melkizedek módjára dolgozott Melkizedekhez hasonló alakban, és rendünk veszélyhelyzeti Fiaként hűségesen teljesítette feladatait. Egyhangúlag elfogadtuk őt a melkizedek vezetőjének, mivel páratlan bölcsességével, legmagasabb rendű szeretetével és kiváló kötelességtudatával kiérdemelte szeretetünket és tiszteletünket. Szeretett minket, megértett bennünket és velünk szolgált, és mi mindig az ő hűséges és elhivatott Melkizedek társai leszünk, mivel ez az idegen a mi világunkon mindörökre Melkizedek-természetű egyetemes segítővé vált.”

⁶ Ez minden, amit elmondhattam nektek Mihály első megtestesüléséről. Mi természetesen jól tudjuk, hogy ez a különös Melkizedek, aki egymilliárd évvel ezelőtt oly rejtélyes körülmények között szolgált együtt a melkizedekkel, nem volt más, mint az első alászállási küldetését teljesítő, megtestesült Mihály. A feljegyzések nem állítják egyértelműen, hogy e különleges és eredményes Melkizedek valóban Mihály volt, de általánosan elterjedt az a felfogás, hogy ő volt. Talán e tényről semmilyen érdemi beszámoló nem lelhető fel a Szonaringtonon kívül található írásokban, és annak a titkos világnak a feljegyzéseihez mi pedig nem férünk hozzá. A megtestesülés és az alászállás rejtélyei csak az isteni Fiak e szent világában ismertek teljes egészében. A Mihály-féle alászállások tényeit mindannyian ismerjük, viszont nem értjük a kivitelezés módjait. Nem tudjuk, hogy a világegyetem irányítója, a melkizedek teremője hogyan tud oly hirtelenül és megmagyarázhatatlanul egyikükké válni és mint egy közülük, közöttük élni és Melkizedek Fiúként száz évig dolgozni. Márpedig így volt.

2. A MÁSODIK ALÁSZÁLLÁS

¹ Mihály Melkizedek megtestesülése után majdnem százötvenmillió évig minden rendben ment a Nebadon világegyetemben, amikor is a 37-es csillagvilág 11-es csillagrendszerében veszélyes helyzet kezdett kialakulni. Ennek alapja a csillagrendszer-fejedelmi rangban lévő egyik Lanonandek Fiú által szított viszály volt, mely ügyet a Csillagvilági Atyák kivizsgálták és a döntést a Nappalok Hűséges Követője, a csillagvilág paradicsomi tanácsosa jóváhagyta, de a tiltakozó Csillagrendszer Fejedeleme nem tudott teljesen belenyugodni a döntésbe. Több mint száz év elégedetlenkedés után a Fejedeleme társaival kirobbantotta a Nebadon világegyetemben a Teremtő Fiú hatalma ellen irányuló, egyik legkiterjedtebb méretű és leginkább megrendítő hatású felkelést, mely lázadást a Nappalok Elődeinek beavatkozása révén már régen kivizsgáltak és lezártak az Uverszán.

² Ez a lázadó Csillagrendszer Fejedeleme, Lutentia zavartalanul uralkodott székhely-bolygóján több mint húsz nebadoni szabványévig; ekkor, a Fenségesek az Uverszáról kapott jóváhagyás után, elrendelték a fejedelemséktől való megfosztását és felkérték a Szalvington irányítóit, hogy a lakott világok eme viszály-sújtotta, összezavarodott csillagrendszerének irányítására új Csillagrendszer Fejedelmet jelöljenek ki.

³ ¶ E felkérés szalvingtoni vételével egyidejűleg tette meg Mihály ama különleges, immár második szándéknyilatkozatát, miszerint elhagyja világegyetemi székhelyét azzal a céllal, hogy „teljesítem paradicsomi Atyám akaratát”, megígérve, hogy „kellő időben visszatérek” és minden hatalmat paradicsomi testvérenek, Immánuelnek, a Nappalok Szövetségének adott át.

⁴ És akkor, ugyanazon eljárással, mint amelyet a Melkizedek alászállási küldetésre való induláskor alkalmazott, Mihály újból elhagyta a székhely-szféráját. Három nappal

e megmagyarázhatatlan eltűnés után egy új, addig ismeretlen egyed jelent meg a nebadoni elsőrendű Lanonandek Fiak tartalékos csapatai körében. Ez az új Fiú délben, bejelentés nélkül jelent meg és a kíséretében csak egy terciáf volt, aki az Uverszai Nappalok Elődei által készített és a szalvingtoni Immanuel által hitelesített ajánlásokat és utasításokat hozta, melyek elrendelték, hogy ezt az új Fiút a 37-es csillagvilág 11-es rendszerébe vegyék fel a helyéről elmozdított Lutentia utódként, és az új fejedelem kijelöléséig az ügyvezető Csillagrendszer Fejedelem tisztséget ő töltsse be.

⁵ Több mint tizenhét egyetemes szabványévig e különös és ismeretlen megbízott vezető irányította az ügyeket, és ennek az összezavart és elcsüggesztett helyi csillagrendszernek a problémáit nagy bölcsességgel intézte. Soha egyetlen Csillagrendszer Fejedelmet sem szerettek olyan odaadóan vagy annyian nem tiszteltek és ismertek el, mint őt. Igazságosan és kegyelemmel tett rendet a felkavart csillagrendszerben, kínos gonddal ügyelve minden alattvalójára, még fel is ajánlotta lázadó elődének, hogy megosztaná vele a csillagrendszer fejedelemszékét, ha az tiszteletlenségeiért bocsánatot kér Immánueltól. Lutentia azonban megvetően elutasította a kegyelmi ajánlatot, mert jól tudta, hogy az új és különös Csillagrendszer Fejedelem nem más, mint Mihály, éppen az általa nemrégiben megtagadott vezető. A félrevezetett és becsapott követőinek milliói azonban elfogadták a megbocsátást az akkoriban a Palonia csillagrendszer Megmentő Fejedelmének nevezett új uralkodótól.

⁶ ¶ És eljött az a nagy nap, amikor a világegyetemi hatóságok által a tisztségéből eltávolított Lutentia helyére a véglegesen kinevezett, új Csillagrendszer Fejedelem megérkezett és egész Palonia szomorú volt a Nebadonban valaha ismert legnemesebb és legjóságosabb uralkodó távozása miatt. Az egész csillagrendszerben szerették őt és társai a Lanonandek Fiak csapataiban is mind rajongtak érte. Indulása nem mellőzte az ünnepélyes kereteket; a csillagrendszeri székhely elhagyásának emlékére nagy ünnepséget rendeztek. Még eltévelyedett elődje is ilyen üzenetet küldött: „Pártatlan és igazságos vagy minden cselekedetben. Bár én továbbra is elutasítom a paradicsomi uralmat, mégis kénytelen vagyok elismerni, hogy pártatlan és könyörületes intéző vagy.”

⁷ Ez után a felkelő csillagrendszer megbízott vezetője elhagyta rövid intézői tevékenységének színhelyét, a harmadik napon megjelent a Szalvingtonon és visszavette a Nebadon világegyetem kormányzását. Hamarosan követte ezt a harmadik uverszai nyilatkozat Mihály felségjogának és hatalmának kiterjesztéséről. Az első nyilatkozatot Mihály nebadoni megérkezésekor adták ki, a másodikat röviddel a Melkizedek megtestesülés után, a harmadik pedig a második vagy másként a Lanonandek küldetés teljesítése után érkezett.

3. A HARMADIK ALÁSZÁLLÁS

¹ A harmadik alászállásra akkor került sor, amikor a Szalvington legfelső tanácsa éppen végzett a 61-es csillagvilág 87-es csillagrendszere 217-es bolygóján tevékenykedő élethordozók ama kérésének elbírálásával, hogy egy Anyagi Fiút küldjenek a segítségükre. A bolygó történetesen egy olyan lakott csillagrendszerben helyezkedett el, ahol egy újabb Csillagrendszer Fejedelem tért rossz útra és a Nebadonban ez volt addig a második ilyen felkelés.

² Mihály kérésére Immanuel későbbi intézkedésig és Mihály beszámolójáig felfüggesztette a bolygó Élethordozói által benyújtott kérelem elbírálását. Ez nem volt szokványos eljárás, és jól emlékszem, hogy mindannyian valami nagyon szokatlanra számítottunk, és nem is maradtunk sokáig bizonytalanságban. Mihály a kormányzást Immánuelre, az angyali seregek parancsnokságát pedig Gábrielre bízta, és miután minden igazgatási felelősséget így elrendezett, elbúcsúzott a világegyetemi Anyaszellemtől és eltűnt a Szalvington kilépőmezőjéről pontosan úgy, ahogy már az előző két alkalommal is tette.

³ Amint az várható volt, a harmadik napon váratlanul megjelent a 61-es csillagvilág 87-es csillagrendszerének központi világán egy különös Anyagi Fiú, akit egy társ nélküli szekonáf kísért, az uverszai Nappalok Elődeinek felhatalmazását és a szalvingtoni Immanuel jóváhagyását hozva. A megbízott Csillagrendszer Fejedelem azonnal kinevezte ezt az új és rejtélyes Anyagi Fiút a 217-es világ megbízott Bolygóhercegévé, és e kinevezését a 61-es csillagvilág Fenségségei azonnal jóváhagyták.

⁴ Így kezdte meg nehéz küldetését e különleges Anyagi Fiú a világegyetem többi részével való közvetlen összeköttetéstől megfosztott, körülzárt csillagrendszer ezen elszigetelt, szakadár és felkelő bolygóján, ahol a bolygói időszámítás szerint egy egész nemzedéknyi időt egyedül dolgozva töltött el. E veszélyhelyzeti Anyagi Fiú bűnbánatra és megtérésre készítette a vétkes Bolygóherceget és az egész törzskarát és tanúja lehetett, amint a bolygót visszaállítják a paradicsomi rendszerhez hű szolgálatba a helyi világegyetemekben uralkodó rendnek megfelelően. A kellő időben megérkezett az Anyagi Fiú és Leány ebbe a megfiatalodott és megváltozott világba, és amint teljesen felkészültek, mint a bolygó látható urai, a megbízott vagy másként veszélyhelyzeti Bolygóherceg egy nap délben hivatalos keretek között elhagyta a bolygót. Harmadnap az után Mihály megjelent szokott helyén a Szalvingtonon, és nem sokkal ezt követően a felsőbb-világegyetemi híradások beszámoltak a Nappalok Elődeinek negyedik nyilatkozatáról, azaz a nebadoni Mihály felségjogának további kiterjesztéséről.

⁵ Sajnálom, hogy nincs felhatalmazásom beszámolni arról a türelemről, állhatatosságról és hozzáértésről, melyekről ez az Anyagi Fiú tett tanúbizonyságot a nehéz helyzetekben ezen az összezavarodott világon. Ennek az elszigetelt világnak a megtérése a mentesülésről szóló nebadoni beszámolók egyik legmeghatóbb fejezete. A küldetés befejeztével egész Nebadon előtt nyilvánvalóvá vált, hogy mi-

ért vállalja szeretett uruk ezeket az értelmes lények alsóbb rendjeihez hasonló alakban való ismétlődő alászállásokat.

⁶ ¶ Mihály megtestesülései, mint Melkizedek Fiú, azután mint Lanonandek Fiú, majd mint Anyagi Fiú, rejtélyesek és megmagyarázhatatlanok. Minden alkalommal *hirtelenül* és az alászállási csoport teljesen felkészült egyedként jelent meg. Az ilyen megtestesülések rejtélye csak azok számára válik megismerhetővé, akik hozzáférnek a Szonarington szent szféráján lévő feljegyzések belső köréhez.

⁷ ¶ Az elszigetelt és lázadó világon végrehajtott emecsolálatos, Bolygóherceggként való megtestesülés óta egyetlen nebadoni Anyagi Fiú vagy Leány sem próbált panaszkodni a feladatainak nehézségei miatt vagy bírálta volna bolygói küldetését. Az Anyagi Fiak mindörökké tudják, hogy a világegyetem Teremtő Fiának személyében megértő uralkodót és rokonszenves barátot ismernek, olyat, aki „minden tekintetben kipróbált és ellenőrzött”, és hogy nekik maguknak is éppen úgy kell kipróbáltatniuk és ellenőriztetniük.

⁸ Minden egyes küldetést minden világegyetemi eredetű mennyei értelem egyre növekvő szolgálatkészsége és hűsége jellemezte, míg az egymást követő alászállási korszakok a világegyetemi igazgatás minden módszerében és minden kormányzási eljárásában megvalósuló tökélesedést és fejlődést hoztak. E megtestesülés után egyetlen Anyagi Fiú vagy Leány sem csatlakozott szánt szándékkal a Mihály elleni lázadáshoz; túlságos odaadással szeretik és tisztelik őt, semhogy tudatosan elutasítsák. A legutóbbi időkben már csak a magasabb rendű lázadó személyiségek megtevesztése és álokoskodása vezet felé az Ádámoikat.

4. A NEGYEDIK ALÁSZÁLLÁS

¹ Az uverszai ezerévenkénti számbavétel lezártakor történt, hogy Mihály intézkedett a nebadoni kormányzói hatalom átruházásáról Immanuel és Gábiel javára; és mi, felidézve a múltban lejátszódott ilyen eseményeket, természetesen felkészültünk arra, hogy Mihály hamarosan eltűnik a negyedik alászállási küldetésével összefüggésben, és nem is kellett sokáig várnunk, mert Mihály rövidesen végighaladt a Szalvington kilépőmezőjén és aztán szem elől veszítettük.

² Az alászállási eltűnése utáni harmadik napon figyeltünk fel erre a nebadoni szeráfi székhelyről az Uverszára érkező, fontos világegyetemi híradásra: „Egy ismeretlen szeráf érkezéséről adunk hírt, aki egy társ nélküli szuper-náf és a szalvingtoni Gábiel kíséretében jelent meg. Ez a be nem jegyzett szeráf a nebadoni rend tagjának minősül és az uverszai Nappalok Elődeitől kapott megbízatást, melyet a szalvingtoni Immanuel támogat. E szeráf a helyi világegyetem legfelsőbb angyali rendjébe tartozónak minősül és már ki is neveztetett a tanító tanácsosok közé.”

³ Mihály eme szeráf megtestesülése alkalmával mintegy negyven egyetemes szabványévig volt távol a Szalvingtontól. Ez idő alatt szeráfi tanító tanácsosként, a ti fogalmaitok szerint körülbelül személyi titkárként működött hu-

szonhat különböző tanítómester mellett, huszonkét különböző világban. Az utolsó vagy végső megbízatása alatt az egyik Háromsági Tanító Fiú alászállási küldetésének tanácsadója és segítője volt a Nebadon világegyetem 3-as csillagvilága 84-es csillagrendszere 462-es világán.

⁴ E Háromsági Tanító Fiú a hétéves megbízatása alatt sohasem volt teljesen bizonyos a szeráf társának valódi kilétéről. Igaz, akkoriban minden szeráfot különös érdeklődéssel figyeltek és vizsgáltak. Mindannyian nagyon jól tudtuk, hogy szeretett Fejedelmünk szeráf alakban valahol kint van a világegyetemben, de soha nem lehattunk biztosak a személyazonosságában. Egészen addig nem tudtuk határozottan azonosítani őt, amíg nem csatlakozott e Háromsági Tanító Fiú alászállási küldetéséhez. Ám a legfelsőbb szeráfokat egész idő alatt különleges gondoskodás vette körül, attól félve, hogy bármelyikünk úgy találná, nem vagyunk tudatában annak, hogy a vendég a világegyetem teremtményi alászállási küldetésben lévő Uralkodója. És így az angyalokkal kapcsolatban mindörökké igazolódott, hogy Teremtőjük és Uruk „szeráfi személyiséghez hasonló alakban minden tekintetben kipróbáltatott és ellenőriztetett.”

⁵ Ahogy az egymást követő alászállások egyre inkább a világegyetem alacsonyabb létformáinak jellegével bírtak, Gábiel is egyre nagyobb szerepet vállalt ezekben a megtestesülési kalandokban, és az alászállt Mihály és a helyette uralkodó Immanuel közötti világegyetemi kapcsolattartóként lépett fel.

⁶ ¶ Mihály tehát már átesett az általa teremtett világegyetemi Fiak három rendjénél, a melkizedek, a lanonandek és az Anyagi Fiak rendjénél végrehajtott alászállások tapasztalásán. Ez után az angyali élethez hasonló alakban, legfelsőbb szeráfként testesül meg, mielőtt a sajátakarátú teremtmények legalacsonyabb rendű formájának, a tér és idő evolúciós halandóinak felemelkedési létpályái különböző szakaszaira irányította volna a figyelmét.

5. AZ ÖTÖDIK ALÁSZÁLLÁS

¹ Urantiai időszámítás szerint kevéssel több mint hárommillió évvel ezelőtt újból tanúi lehettünk a világegyetemi hatalom Immanuelre ruházásának és megfigyelhetjük Mihály felkészülését az indulásra. Ez annyiban különbözött az előzőektől, hogy most bejelentette, hogy a célállomása az Uversza, az Orvonton felsőbb-világegyetem központja. A megadott időben Fejedelmünk útnak indult, de a felsőbb-világegyetemi híradások soha nem tettek említést Mihály megérkezéséről a Nappalok Elődeinek bíróságaihoz. Nem sokkal az után, hogy elhagyta a Szalvington, az uverszai híradások a következő fontos bejelentést tették: „Ma, váratlanul, egy be nem jegyzett, felemelkedői létformájú, halandó eredetű zarándok érkezett a Nebadon világegyetemből, aki a szalvingtoni Immánueltól hozott felhatalmazást és akit a nebadoni Gábiel kísért. Ez az azonosítatlan lény igaz szellemnek minősült és a rendünkbe felvétellett.”

² Ha ma ellátogatnátok az Uverszára, akkor meghallgathatnátok az Eventod néven ismert, az időből és térből

érkezett, különös és ismeretlen zarándok Uverszán eltöltött napjainak felidézését. És ez a felemelkedő halandó, nagyszerű személyiségében legalábbis a szellemi létformába emelkedett halandókkal tökéletes hasonlatosságot mutatva, orvontoni szabványidőben mérve tizenegy évig élt és tevékenykedett az Uverszán. E lény az Orvonton különböző helyi világegyetemeiből érkező társaival együtt teljesítette megbízatásait és látta el a szellemi szakaszba emelkedett halandói feladatokat. „Minden tekintetben kipróbáltatott és ellenőriztetett, éppen úgy, ahogy a társai,” és előljárói minden alkalommal hitelesnek és bizalomra érdemesnek találták, a szellemtársai körében pedig kifogyhatatlan tiszteletet és hűséges csodálatot keltett.

³ A legnagyobb érdeklődéssel követtük e szellemzarándok életpályáját a Szalvingtonról, hiszen Gábriel jelenlétéből jól tudtuk, hogy e szerény és be nem jegyzett zarándokszellem nem volt más, mint a helyi világegyetemünk alászállott ura. Mihály első ilyen megjelenése a halandói evolúció egyik szakaszának szerepében borzongató és lenyűgöző esemény volt az egész Nebadon számára. Hallottunk már azelőtt is ilyesmiről, de most már tanúi is lettünk. Az Uverszán teljesen felkészült és tökéletesen képzett szellemhalandóként tűnt fel és mint ilyen folytatta életútját addig az előléptetésig, amikor is a Havonába jutó felemelkedő halandók csoportjába felvétellett; ekkor kapcsolatba lépett a Nappalok Elődeivel, és Gábriel társaságában váratlanul és minden körülményeskedés nélkül elhagyta az Uverszát, majd röviddel ez után megjelent a megszokott helyén a Szalvingtonon.

⁴ Csak e megtestesülés befejezése után értettük meg, hogy Mihály feltehetőleg meg fog testesülni a világegyetemi személyiségek különféle rendjeihez hasonló alakban, a legmagasabb melkizedekektől haladva lefelé a tér és idő evolúciós világaiban élő hűsvér halandókig. Körülbelül ekkoriban kezdtek a Melkizedek-karok tanítani arról, hogy Mihály egyszer talán majd halandói hűsvér testben is megjelenik, és megindultak a találgatások, hogy vajon milyen eljárást fog alkalmazni e megmagyarázhatatlan alászálláshoz. Mihály személyes fellépése egy felemelkedőben lévő halandó szerepében új, további szempontként jelentkezett a teremtmények egész felemelkedési rendjében, mind a helyi világegyetemen, mind pedig a felsőbb-világegyetemen áthúzódó teljes létpálya vonatkozásában.

⁵ Az egymást követő megtestesülések eljárása azonban továbbra is rejtély maradt. Még Gábriel is bevallja, nem érti, hogy a paradicsomi Fiú és a világegyetem Teremtője hogyan képes szabad akarata révén a saját alárendeltjeinek személyiségét felvenni és közülük egyként az életüket élni.

6. A HATODIK ALÁSZÁLLÁS

¹ Az után, hogy a Szalvingtonon már mindenki tudomást szerzett a közlegő alászállás előkészületeiről, Mihály összehívta a központi bolygón tartózkodókat és most először felfedte a megtestesülési tervének maradék részleteit, bejelentette, hogy hamarosan elhagyja a Szalvingtont abból a célból, hogy az ötös csillagvilág központi bolygóján

a Fenséges Atyák bíróságainál morontia halandói létpályát vállaljon. És ekkor hallottunk először arról, hogy a hetedik és egyben utolsó alászállásra valamely evolúciós világon a halandói hűsvér testhez hasonló alakban kerül majd sor.

² Mielőtt elindult volna a Szalvingtonról a hatodik alászállásra, Mihály beszédet intézett a szféra összegyűlt lakóihoz, és egy társ nélküli szeráf, valamint a nebadoni Fényes Hajnalcsillag kíséretében mindenki szeme láttára elhagyta a bolygót. Míg a világegyetem irányítását ismét Immánuelre bízta, addig az igazgatási jogköröket szélesebb körben osztotta meg.

³ Mihály felemelkedő besorolása, teljesen felkészült morontia halandóként jelent meg az ötös csillagvilág székelyén. Sajnálom, hogy nem számolhatok be e szerény morontia halandó életének részleteiről, hiszen Mihály alászállási tapasztalásai között, még a megindító és megrázóan szomorú urantiai létével összevetve is, ez volt az egyik legkülönlegesebb és legbámulusosabb időszak. De a megbízatásom elfogadásakor vállalt számos kötelem között az is szerepel, hogy Mihály endantumi morontia halandóként befutott csodálatos életpályájának részleteit ne tárjam fel.

⁴ Amikor Mihály visszatért e morontia megtestesülésből, mindannyian megértettük, hogy Teremtőnk egyúttal teremtménytársunkká is vált, hogy a Világegyetem Fejedelme még a birodalmi legalacsonyabb rendű, teremtett értelmeinek barátja és rokonszenves segítője is. Már ezelőtt is volt tudomásunk arról, hogy valaki a világegyetem kormányzásában fokozatosan elsajátította a teremtmények nézőpontját, ugyanis erről lassanként tudomást szereztünk, de a morontia halandói alászállás teljesítése után, majd még inkább az Urantian az ács fiaként eltöltött élet után vált ez nyilvánvalóbbá.

⁵ Gábriel értesített bennünket arról, hogy mikor lép ki Mihály a morontia alászállásból és így megfelelő fogadtatásban részesíthettük őt a Szalvingtonon. Milliók és milliók gyűltek össze a Nebadon különböző csillagvilági központi világairól, és a Szalvingtonnal szomszédos bolygók lakosságának többsége is eljött a világegyetem irányítására visszatérő uralkodó köszöntésére. Üdvözlő beszédeinkre, a teremtményeire oly sok figyelmet fordító Fejedelmet méltató szavainkra ő csak ennyit válaszolt: „Én egyszerűen csak az Atyám ügyében jártam. Mindössze azt teszem, ami a paradicsomi Fiaknak jól esik, akik szeretik teremtményeiket és az ő megértésükre törekednek.”

⁶ De attól a naptól kezdve egészen addig az óráig, amíg Mihály az Ember Fiaként bele nem fogott az urantiai vállalkozásba, az egész Nebadon a Teljhatalmú Uralkodónak evolúciós felemelkedésben lévő morontia halandóként való alászállási megtestesülésekor az Endantumon véghezvitt hőstetteit tárgyalta szüntelenül, amikor is minden szempontból kipróbáltatott, éppúgy, ahogy az alászállásának helyt adó egész csillagvilág anyagi világaiból összegyűlt társai esetében is történt.

7. A HETEDIK ÉS UTOLSÓ ALÁSZÁLLÁS

¹ Több tízezer évig vártunk Mihály hetedik és utolsó alászállására. Gábiel közölte, hogy erre az utolsó megtestesülésre a halandói húsvér testhez hasonló alakban kerül sor, de semmit sem tudtunk arról, hogy mikor, hol és miként fog lezajlani ez a záróesemény.

² Nem sokkal az után, hogy értesültünk Ádám és Éva vétségéről, nyilvánosan is bejelentették, hogy Mihály az Urantiát választotta utolsó megtestesülése színteréül. És így, több mint harmincötezer éve bolygótok kiemelt helyre került a teljes világegyetem tanácsaiban. Az urantiai megtestesülés egyetlen szakaszával kapcsolatban sem volt semmilyen titok (magától a megtestesülési rejtélytől eltekintve). Az elejétől a végéig, majd Mihály végső és győzelmes visszatéréseig a Szalvingtonra mint legfelsőbb Világegyetemi Fejedelem, teljes világegyetemi nyilvánosságot kapott minden, ami a ti kicsiny, de nagyra becsült világotokon történt.

³ ¶ Bár gondoltuk, hogy Mihály a teremtésrész gyámultalan csecsemőjeként fog megjelenni, magának az eseménynek a bekövetkeztéig nem voltunk biztosak benne. Annak előtte ugyanis mindig az alászállásra kiválasztott személyiség-csoport teljesen kifejlett egyedeként jelent meg, és így borzongást keltett bennünk az a Szalvingtonról származó bejelentés, hogy az urantiai Betlehemben megszületett a gyermek.

⁴ Nemcsak arra döbbsentünk rá, hogy Teremtőnk és barátunk az egész létpályája legfontosabb lépését teszi most meg, láthatóan kockáztatva hatáskörét és hatalmát a kiszolgáltatott gyermeki testben való megtestesülésekor, hanem azt is megértettük, hogy ezen utolsó és halandói alászállás örökre királysékbe emeli őt, mint a Nebadon világegyetem elvitathatatlan jogú és legfelsőbb fejedelmét. Földi időben számolva mintegy harmadévszázadon át a helyi világegyetem minden részében minden szem az Urantiára szegeződött. Minden értelmes lény megértette, hogy az utolsó alászállás zajlik, és mivel már régóta tudomásunk volt a Satania csillagrendszerben lezajlott luciferi lázadásról és a Kaligasztia-féle hűtlenségről magán az Urantián, ezért teljesen tudatában voltunk ama küzdelem hevességének, mely urunknak az alacsonyrendű és a húsvér testhez hasonló alakban lévő halandóként az Urantián való megtestesülésekor fog bekövetkezni.

⁵ József-fia-Jósua, a zsidó gyermek ugyanúgy fogant meg és született a világra, mint minden más gyermek előtte és azóta is, *azzal a különbséggel*, hogy e különleges gyermek a nebadoni Mihálynak, a Paradicsom isteni Fiának és a dolgok és lények e teljes helyi világegyeteme teremtőjének megtestesülése volt. És az Istenségnek a jézusi emberalakban való vagy másként a természetes eredetüként a világon való megtestesülése mindörökre megoldatlan rejtély marad. Még az örökkévalóságban sem fogjátok megismerni a Teremtő teremtményi alakban és hasonlatosságban való megtestesülésének eljárását és módszerét. Az a Szonarington titka, és az ilyen rejtélyeket kizárólag az alászállási tapasztalást megélt isteni Fiak ismerik.

⁶ Bizonyos földi bölcsek tudtak Mihály közelgő érkezéséről. A szellemi éleslátással bíró bölcsek a világok közötti kapcsolat révén szereztek tudomást Mihály küszöbön álló urantiai alászállásáról. És a szeráf a köztes teremtményeken keresztül tájékoztatta a káld papok egy csoportját, akiknek vezetője Ardnnon volt. Isten e szolgálói látogatták meg a jászolban fekvő újszülött gyermeket. Az Ardnnonnak és társainak szóló bejelentés volt az egyetlen, Jézus születéséhez kapcsolódó természetfeletti jelenség, és a bejelentést a korábban Ádám és Éva mellett az első kertben tevékenykedett szeráf tette.

⁷ Jézus emberi szülei az adott kor és nemzedék átlagos képviselői voltak, és az Isten e megtestesült Fiát ugyanúgy asszony szülte és ugyanúgy táplálta, mint ahogyan az az akkor élt nép akármelyik másik gyermekével történt.

⁸ ¶ Mihály urantiai tartózkodása történetének, a Teremtő Fiú világotokon való halandói alászállásának ismeretése túlmutat ennek az írásnak a keretein és célján.

8. MIHÁLY HELYZETE A MEGTESTESÜLÉSEK UTÁN

¹ Mihály utolsó és sikeres, urantiai alászállása után nemcsak a Nappalok Elődei fogadták el őt, mint a Nebadon főhatalmú urát, hanem az Egyetememes Atya is elismerte, mint a saját maga alkotta helyi világegyetem elfogadott igazgatóját. A Szalvingtonra való visszatérése után e Mihályt, az Ember Fiát és az Isten Fiát a Nebadon végleges urának nyilvánították. Az Uverszáról megérkezett Mihály hatalmának nyolcadik megerősítése, míg a Paradicsomról elküldték az Egyetememes Atya és az Örökkévaló Fiú közös nyilatkozatát, mely az Isten és ember ezen egyesülését a világegyetem egyszemélyes vezetőjévé tette és utasította a Szalvingtonon állomásozó Nappalok Szövetségét, hogy jelentse be a Paradicsomra való visszavonulási szándékát. A csillagvilági központokon tartózkodó Nappalok Hűséges Követőit szintén utasították a Fenségesek tanácsaiból való visszavonulásra. De Mihály nem értett egyet a tanácsadó és együttműködő háromsági Fiak visszahívásával. A Szalvingtonon összehívta, majd személyesen felkérte őket, hogy mindörökre maradjanak nebadoni tisztségeikben. A Fiak jelezték paradicsomi vezetőiknek, hogy szeretnének eleget tenni a felkérésnek, és nem sokkal ez után meg is érkeztek a paradicsomi határozatok, melyek e központi világegyetemi Fiakat mindörökre a nebadoni Mihály udvarához rendelték.

² ¶ Csaknem egymilliárd urantiai évet vett igénybe Mihály alászállási küldetéseinek teljesítése és a maga alkotta világegyetem feletti legfőbb hatalmának végleges kiépítése. Mihály teremtőnek született, intézőnek tanult, végrehajtónak készítették fel, de megkövetelték tőle, hogy a főhatalmát tapasztalás útján szerezze meg. És a kicsiny világotok így vált ismertté az egész Nebadonban, ahol Mihály teljesítette tapasztalásszerző küldetését, mely tapasztalást minden paradicsomi Teremtő Fiútól megkövetelik, mielőtt a maga alkotta világegyetem korlátlan irányítását és vezetését megkapná. Ahogyan felfelé emelkedtek a helyi világegyetemben, egyre többet fogtok megtudni a Mihály

előző alászállásaihoz kapcsolódó személyiségi eszményképekről.

³ ¶ A teremtett lényekként való alászállásai teljesítésével Mihály nem csak megalapozta saját főhatalmát, hanem a Legfelsőbb Isten kibontakozó hatalmát is megnövelte. Ezen alászállások során a Teremtő Fiú nem csak a teremtményszemélyiség különféle természeteinek alászálló felfedezéséhez fogott hozzá, hanem a paradicsomi Istenségek különböző akaratait is kinyilatkoztatta, akiknek rendezett egysége, amint azt a Legfelsőbb Teremtők kinyilatkoztatták, a Legfelsőbb Lény akaratának megmutatkozása.

⁴ Az Istenségek ezen akaratati jellege örökre személyiséget nyert a Hét Tökéletes Szellem különböző természeteiben, és Mihály minden egyes alászállása ezen isteniségi megnyilatkozások egy-egy különleges feltárása volt. A Melkizedek alászállás alkalmával az Atya, a Fiú és a Szellem egyesített akaratát nyilvánította ki, a Lanonandek alászállás alkalmával az Atya és a Fiú akaratát; az ádám alászállás alkalmával az Atya és a Szellem akaratát nyilatkoztatta ki, a szeráfi alászállás alkalmával a Fiú és a Szellem akaratát; az uverszai halandóként való alászállás alkalmával az Együttes Cselekvő akaratát mutatta meg, a morontia halandóként való alászállás alkalmával az Örökkévaló Fiú akaratát; és az urantiai anyagi alászállás alkalmával az Egyetemes Atya akaratát élte meg, éppen úgy, mint egy húsvér halandó.

⁵ E hét megtestesülés teljesítése Mihály legfelsőbb főhatalmának felszabadulását és a korlátlan hatalom lehetőségének megteremtését eredményezte a Nebadonban. Mihály egyik alászállása alkalmával sem nyilatkoztatta ki a Legfelsőbb Istent, de a hét alászállás összességében a Legfelsőbb Lény új, nebadoni kinyilatkoztatását jelenti.

⁶ Az Istentől az emberig tartó leereszkedés tapasztalása során Mihály egyúttal megtapasztalta a megnyilatkozhatóság részlegességétől a végtelen cselekvés felsőbbségéig tartó emelkedést és abszonit szerepe felszabadulásának véglegesét is. Mihály, egy Teremtő Fiú, a téridő egyik teremtő-

je, de Mihály, egy hétszeresen Tökéletes Fiú, a Háromsági Véglegest alkotó isteni testületeknek is a tagja.

⁷ A Teremtő Fiú a Háromság Hét Tökéletes Szelleme akaratának kinyilatkoztatása során szerzett tapasztalásain keresztül átélte a Legfelsőbb akaratának kinyilatkoztatási tapasztalásait is. Mihály a Felsőség akaratának kinyilatkoztatójaként az összes többi Tökéletes Fiúval együtt örökre azonosította magát a Legfelsőbbel. A mostani világegyetemi korszakban kinyilatkoztatja a Legfelsőbbet és részt vesz a Felsőség főhatalmának tényleges megjelenítésében. Úgy gondoljuk, hogy a következő világegyetemi korban viszont az első élményelvi Háromságban fog együttműködni a Legfelsőbb Lénnel a külső tér világegyetemeiért és világegyetemeiben.

⁸ ¶ Az Urantia az egész Nebadon érzelmi kegyhelye, a tízmillió lakott világ legfontosabbika, a halandói otthona Krisztus Mihálynak, az egész Nebadon urának, a birodalmak Melkizedek szolgálójának, a csillagrendszeri megmentőnek, az ádám megváltónak, a szeráfi társnak, a felemelkedő szellemek társának, a morontia fejlődés előmozdítójának, a halandói testhez hasonló alakban élt Ember Fiának és az Urantia Bolygóhercegének. És a beszámolóitok igazat állítanak, amikor ugyanennek a Jézusnak azt az ígéretét hirdetik, hogy egykor visszatér még az utolsó alászállásának világára, a Kereszt Világára.

* * *

⁹ A Krisztus Mihály hét alászállását bemutató írás a hatvanharmadik a sorban, melyek összeállítását különböző személyek hitelesítették, elmesélve az Urantia történetét egészen Mihály halandói húsvér testben való megjelenéséig idejéig. Ezek az írások a Mantutia Melkizedek vezette tizenkét főből álló nebadoni bizottság engedélye alapján készültek. A beszámolókat a feletteseink által jóváhagyott eljárás alkalmazásával szerkesztettük és angol nyelven készítettük urantiai időszámítás szerint Kr.u. 1935-ben.